

Závěry/Doporučení:

- 1) **ŘEŠENÍ NA LOKÁLNÍ ÚROVNI JE NEJEFEKTIVNĚJŠÍ CESTA, JE POTŘEBA VYVÍJET TLAK NA KRAJSKÝ ÚŘAD.** V současnosti jsou nastaveny stížnostní mechanismy, lze se obrátit na krajský úřad, úřad práce, krajskou hygienickou stanici, opatrovníka, obecního sociálního pracovníka, orgány činné v trestním řízení. Nicméně je hlavně třeba pracovat s krajským úřadem, prosazovat změnu na lokální úrovni. hlásit krajskému úřadu případy špatného zacházení v pobytových službách (registrovaných / neregistrovaných dle zákona o sociálních službách). Krajský úřad by měl situaci zmapovat, popsat a až poté postoupit policii, aby bylo usnadněno důkazní řešení. Optimální je provázané systémové řešení, kdy kdokoli na nějaké pochybení přijde, musí toto sdělovat krajskému úřadu a ten situaci začít řešit.
- 2) **INFORMAČNÍ KAMPAŇ - ZVÝŠIT POVĚDOMÍ ŠIROKÉ VEŘEJNOSTI O REGISTROVANÝCH VS. NEREGISTROVANÝCH ZAŘÍZENÍCH, O PRÁVECH KLIENTŮ V POBYTOVÝCH ZAŘÍZENÍ APOD.** Existuje velmi malé povědomí o tom, že se zařízení dělí na registrovaná a neregistrovaná dle zákona o sociálních službách, jaké požadavky je třeba naplnit, aby si zařízení mohlo registrovat sociální službu, jaké služby mají být dostupné, co jsou standardy kvality atd. Mnoho neregistrovaných zařízení má velmi dobře udělaný marketing a pokud se jedinec nezajímá hlouběji, může ho zmást klamavá reklama. Je potřeba, aby pečující, v situaci nedostatku dostupných terénních služeb a míst v pobytových zařízeních, věděli jaké informace si ověřovat, na co si dávat pozor, jak detekovat, že se něco děje a, v případě pochybností, na koho se mohou obrátit o konzultaci. Je potřeba informace šířit a pak vzdělávat a osvětově působit.
- 3) **KULTIVOVAT PROSTŘEDÍ VE SPOLEČNOSTI** – pokud bude existovat celospolečenský tlak na to, aby i neregistrovaná zařízení musela naplňovat určité standardy kvality a aby i komerčně orientovaná zařízení podléhala kontrole, povede to ke zlepšení situace. Je potřeba změnit současný status quo ve společnosti, kdy převažuje názor, že je lepší mít alespoň nějaká zařízení než žádná a situaci moc nevyhrocovat. Kontrolní, stížnostní a postihovací mechanismy jsou vybudované, ale jedna věc je problematickou situaci prošetřovat a druhá je pak v rámci důkazního řízení pochybení prokázat a postihnout. Zde samozřejmě záleží na chytrosti podobných zařízení, jak moc mají všechny postupy ošetřené, důkazní řízení je často velmi složité. Pokud by ale byl společenský tlak a podobné chování bylo celospolečensky odsouzené, tak bude i vůle problematická zařízení více kontrolovat.
- 4) **PROSADIT STANDARDY KVALITY I PRO NEREGISTROVANÁ ZAŘÍZENÍ** – V situaci nedostatku pobytových zařízení a v souvislosti s tím, že registrovaní poskytovatelé mají zastropovaný příjem na osobu a musí často doplňovat příjmy z dotací apod., se nejeví jako reálné komerční zařízení zakázat a vyžadovat po všech registraci soc. služby. **Měli bychom ale neregistrované poskytovatele zavázat k tomu, aby naplňovali podobné standardy zacházení. Nedostali by povolení, dokud nebudou mít stejné podmínky jako ostatní poskytovatelé soc. služeb.** Zcela chybí popis cílové skupiny a jejich potřeb (tak jak je nastaven v soc. službách), to je potřeba do předpisů doplnit.
- 5) **REFORMA DLOUHODOBÉ PÉČE** – Konstantně se dostáváme na limity kapacit registrovaných poskytovatelů sociálních služeb a pobytových zařízení, což je ještě komplikováno nedostupností terénních služeb. Bylo by dobré zjistit, jak jsou státní rozpočet a kraje připraveni na to v následujících letech financovat tolik potřebnou transformaci. Počítá se s navýšením dostupnosti služeb vzhledem k současnému demografickému vývoji?